

ning, og så endelig i 2004 kommer man tilbage til det, man kalder normaltilstanden, som trækker i en helt tredje retning. Man kan sige, at det trækker mest nedad. Det vil simpelt hen betyde, at skoler og kommuner skal indrette sig på voldsomt skiftende økonomiske vilkår 3 år i træk. Det kan da ikke være Venstres og regeringens mening.

Jeg vil appellere til, at man endnu en gang kigger på den overgangsordning, man har foreslået. Hvis der skal laves en overgangsordning for 2003 – det kan der være meget god grund til, og det vil vi gerne være med til at støtte – og hvis man ikke vil lave refusionsmodellen, så vil det logiske være, at man i det mindste gentager overgangsordningen fra 2002. Det vil sige, at den enkelte daghøjskole i 2003 vil få et engangsbeløb udbetalt som en andel af den samlede ramme.

Men vi må sige, at det, man foreslår her, betyder en yderligere skævvridning og betyder, at daghøjskoler og kommuner bliver kastet ud i vild panik 3 år i træk. Kunne man ikke appellere til bare en lille smule sund fornuft hos Venstre og deres støttepartier, De Konservative og Dansk Folkeparti, i det her spørgsmål? Det ville dog være utrolig rart, om man bare for en gangs skyld ville lytte til, hvad vi kommer med af fornuftige argumenter i forhold til det her.

Aage Frandsen (SF):

Efter at vi havde første behandling i Folketinget af det her lovforslag, har der været en række deputationer i Folketingets Uddannelsesudvalg, som har forklaret, hvilke konsekvenser det her lovforslag vil have.

Man har forklaret os, at det vil betyde for aftenskolerne, at en meget stor del vil lukke. Man har forklaret os, at det for daghøjskolernes vedkommende i løbet af nogle år efter alt at dømme vil betyde, at de fleste daghøjskoler i dele af landet vil forsvinde. Selvfølgelig vil der opretholdes daghøjskoler, men det er formentlig kun af navn og ikke af indhold. Og man har kunnet fortælle os, at konsekvenserne af, at den fri ungdomsuddannelse lukker, er, at en række unge ikke vil få den uddannelse, som de gerne vil have, og at en række af disse unge så formentlig heller ikke vil få en uddannelse overhovedet.

Det er mennesker, som arbejder inden for sektoren, mennesker, som modtager undervisningen, og det er mennesker, som gennem år har fået en oplevelse for livet i forbindelse med disse

uddannelsestilbud, som har været i Folketingets Uddannelsesudvalg.

Det gav så anledning til, at der trods alt skete et par ændringer, men i virkeligheden er de meget små, og de er blevet udbasuneret, som om de er meget mere, end de rent faktisk er. Man kunne jo læse på et tidspunkt, at nu var pensionisterne sikret, nu blev de ikke ramt af ændringerne i folkeoplysningsloven, og tilsvarende kunne man læse, at nu var også de handicappede sikret.

Kl. 13.10

Dette er jo ikke tilfældet. For pensionisternes vedkommende drejer det sig om, at det er et spørgsmål om, hvad kommunerne vil og ikke vil. Og når kommunernes økonomi efter alt at dømme til efteråret bliver ringere på grund af regeringens styring af den kommunale økonomi, må man regne med, at kommunerne ikke i særlig udstrækning har råd til at give pensionisterne det, som man ellers sagde, de så kunne få.

Når det drejer sig om de handicappede, er det rigtigt, at man ændrede satsen fra et tilskud på $\frac{8}{9}$, til $\frac{1}{3}$. Det blev så ændret til $\frac{7}{9}$, men $\frac{7}{9}$ er ikke, som nogen åbenbart havde læst det, en ændring på 10 pct. Der er i virkeligheden tale om en fordobling i forhold til det nuværende, når det drejer sig om løntilskud.

Så derfor er den ændring, der skete i forbindelse med ændringsforslaget, som vi har til behandling nu, meget begrænset. Man kan sige, at den selvfølgelig var af en vis størrelse i forhold til uhyrlige, der lå, ikke mindst for de handicappede.

Men de ændringer, der altså ligger nu, og som vi støtter, fordi de alligevel er forbedringer, er ændringer, som ikke ændrer i det grundlæggende, som ligger i det her lovforslag, det grundlæggende i, at man nedbryder noget meget voldsomt fra den ene dag til den anden eller i løbet af nogle år, afhængigt af hvilke dele af lovforslaget det er, noget, som er blevet opbygget gennem mange år.

Det drejer sig om det, som har ligget helt grundlæggende i det danske samfund, nemlig at folkeoplysning er noget, som vi har stået sammen om, og ligeegyldig hvilken regering der har været, så har det været en grundtanke, at når det drejer sig om folkeoplysningsloven, så er det noget, der forudsætter et grundigt forarbejde, og det er noget, som man også har forventet gennemført, når der skulle ændringer til, med et bredt flertal, ja, endog somme tider i enighed i Folketinget.